

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie dorozumianej odmowy dostępu do dokumentu sporządzonego w ramach postępowania w sprawie koncentracji (sprawa COMP/M.6166 — NYSE Euronext/Deutsche Börse); oraz
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niewydania decyzji przez Komisję na wniosek skarżącego o dostęp do określonego dokumentu w terminie przewidzianym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾. Na podstawie art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia stanowi to dorozumianą odmowną i nieuzasadnioną decyzję a zatem narusza odpowiednie przepisy dotyczące dostępu do dokumentów.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że żaden z argumentów podniesionych przez Komisję we wstępnej ocenie nie uzasadnia decyzji odmawiającej skarżącej dostępu do wnioskowanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria przeciwko OHIM (VALORES DE FUTURO)

(Sprawa T-428/12)

(2012/C 366/75)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. de Oliveira Vaz Miranda Sousa i N. González-Alberto Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lipca

2012 r. w sprawie R 2299/2011-2, utrzymującej w mocy odmowę rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 9 408 758; oraz

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VALORES DE FUTURO” dla towarów i usług z klas 16, 36 i 41 — zgłoszenie nr 9 408 758

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2012 r. — Distillerie Bonollo i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-431/12)

(2012/C 366/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Włochy); Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Włochy); Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerion, Włochy); Caviro Distillerie Srl (Faenza, Włochy); Comercial Química Sarasa, SL (Madyt, Hiszpania) (przedstawiciel: R. MacLean, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 626/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie w jakim cło antydumpingowe nałożone na Ninghai Organic Chemical Factory i Changmao Biochemical Engineering Company Co. Ltd zostało ustanowione bezprawnie, ze względu na oczywiste błędy w ocenie skutkujące bezprawnością środka, naruszenie art. 2 i art. 11 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾ (zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym”) oraz naruszenie prawa skarżących do obrony i brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia;

- orzeczenie, że zaskarżone rozporządzenie zostaje utrzymane w mocy do chwili przyjęcia przez Radę środków niezbędnych w celu zastosowania się do wyroku Sądu zgodnie z art. 264 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej i ewentualnych interwenientów kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie zmieniając metodologię wykorzystywaną do ustalania wartości normalnej w państwie analogicznym bez wystarczającego uzasadnienia wystąpienia zmiany okoliczności, a w ten sposób naruszyła art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie nie biorąc pod uwagę rzeczywistych krajowych cen sprzedaży w państwie analogicznym i niesłusznie odwołała się do wartości skonstruowanej z naruszeniem art. 2 ust. 1, art. 2 ust. 2, art. 2 ust. 7 lit. a) oraz art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie stosując ceny benzenu praktykowane w Stanach Zjednoczonych i Europie Zachodniej zamiast rzeczywistych cen surowców w państwie produkcji, z naruszeniem art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w konsekwencji uzyskała nieprawidłową wartość w odniesieniu do wartości normalnej stosowanej w ramach przeglądu.
- 4) Zarzut czwarty, zgodnie z którym pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie w wyniku zniekształcenia kosztów produkcji przy obliczaniu skonstruowanej wartości normalnej i w wyniku posługiwania się kosztami surowców, które nie były równoważne, z naruszeniem art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- 5) Zarzut piąty, zgodnie z którym pozwana i Komisja Europejska naruszyły prawo skarżących do obrony poprzez niezapewnienie im dostępu do informacji niezbędnych w celu właściwego zrozumienia metodologii stosowanej do ustalenia wartości normalnej oraz poprzez brak odpowiedniego uzasadnienia kwestii kluczowych dla obliczenia wartości normalnej w państwie analogicznym i zastosowanych odpowiednich marginesów dumpingu, co skutkuje bezprawnością zaskarżonego rozporządzenia.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 626/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 349/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 182, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51) w zmienionym brzmieniu.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — VTZ i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-432/12)

(2012/C 366/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Volżskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Wołżski, Rosja); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rosja); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamieński Uralski, Rosja) oraz Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polewskiej, Rosja) (przedstawiciele: J.F. Bellis, F. Di Gianni, G. Coppo oraz C. Van Hemelrijck, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w zakresie dotyczącym strony skarżącej rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 585/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Chorwacji (Dz.U. L 174, s. 5) oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) W zarzucie pierwszym strona skarżąca podnosi, że sumując przywóz z Rosji z przywozem z Ukrainy Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, naruszyła art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (¹) (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) oraz zasadę równego traktowania.
- 2) W zarzucie drugim strona skarżąca twierdzi, że uchylene środków może prowadzić do ponownego powstania szkody, Rada naruszyła zasadę równego traktowania oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych naruszając w związku z tym art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- 3) W zarzucie trzecim strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 9 ust. 4 i art. 21 rozporządzenia podstawowego a także zasadę równego traktowania popełniając oczywisty błąd w ocenie w analizie interesu Unii.